

Чаената церемония като лично пространство

В началото на ноември в галерия “Аросита” се откри изложбата “Чаена церемония” на **Росица Гецова**.

Авторката е овладяла пространството на галерията чрез светещи обекти, ръчни хартии и фото инсталация, за да го превърне в нова реалност – такава, каквато тя харесва и желае: игра от светлини и сенки, материи и ярки цветови акценти ...

Каква всъщност е в действителност, съществува ли или не, може ли да бъде субективна – това са въпросите, които си задава Росица Гецова. За да постигне метаморфозата на реалността, художничката изхожда от личните си пристрастия, както и от няколко цитата от Харуки Мураками и други автори и се обръща към източната естетика, чийто най-чист израз намираме в чаената церемония, предназначена за концентрация и медитация. В нейната същност са заложили минимализмът на изразните средства и дълбоката символика на всеки един детайл. Всичко е подредено и следва логична взаимосвързана последователност. Всяко действие или не действие носи дълбок смисъл и е израз на източната дзен-будистка философия. Основното значение на този ритуал е възпитанието в търпение и способността да се възхищаваш от красотата на света и живота.

Наситено виолетови “камъни” от ръчна хартия са прецизно подредени на плоскост, върху която се отразяват черните сенки на бамбукови клонки - аранжировка, която напомня за подредбата на далекоизточна градина. Над тях виси огромна светеща чаена торбичка с надпис “Tea Ceremony” и подписът на авторката, който изглежда като йероглиф. Върху друга от стените ярко зелени бамбуци, изработени също от ръчна хартия, хвърлят своите сенки (реални и създадени по фото път), създавайки интересни ефекти. Оцветени в черно истински бамбукови пръчици, сякаш се изливат от отсрещната стена в пространството и продължават идеята за контраста от светлини и сенки. Тези визуални решения от своя страна ни отвеждат към размисли за ин и ян, тъмното и светло начало в източната философия и метафизика, двете противоположности, изначалните енергии, които се допълват взаимно и преливат една в друга. Голямоформатни релефни ръчни хартии, изпълнени в пастелни тонове, успокояват атмосферата и внасят хармония в пространството, като го превръщат в едно цяло.

Настоящото със своята несигурност и хаотичност сякаш е в пълна противоположност с мирогледа на древноизточните мислители за света и живота. Това вероятно подтиква Росица Гецова да избере реда, хармонията и единството на противоположностите като основни

средства за създаването на нейна собствена реалност, където тя да се чувства добре, защитена и на място.

Стефания Янакиева